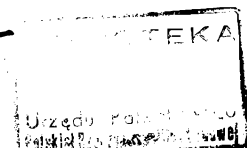

15 kwietnia 1925 r.

2

URZĄD PATENTOWY

F21L, 7/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 1205.

Kl. 21 f 60.

**Elektrotechnische Fabrik Schmidt & Co,
Berlin (Niemcy).**

Elektryczna lampa kieszonkowa.

Zgłoszono: 17 grudnia 1920 r.

Udzielono: 12 grudnia 1924 r.

Pierwszeństwo: 22 grudnia 1917 r. dla zastrz. 1; 28 lutego 1920 r. dla zastrz. 2, 3, 4 i 5 (Niemcy).

W elektrycznych lampach kieszonkowych ze zdejmowanym wieczkiem, zrobiezionem z masy papierowej, tektury i tym podobnych tanich nieprzewodzących materiałów, i zawierającym żarówkę i styl łącznikowy, w szczególności zaś w lampach, w których wieczko zakłada się na pudełko, będące równocześnie futerałem ogniwa, pewną trudność przedstawia takie wygięcie sprężyny stykowej ogniwa przed założeniem wieczka na pudełko, jakie jest potrzebne, aby znajdujący się na wieczku ruchomy styk łącznikowy trafiał dokładnie na sprężynę stykową ogniwa przy włączaniu żarówki. Do prawidłowego wyginania sprężyny potrzebne jest pewne doświadczenie, aby z jednej strony nie następowało przy założeniu wieczka natychmiastowe włączenie żarówki, nim guzik łącznikowy zostanie

uruchomiony, i aby z drugiej strony skok guzika nie okazał się zbyt mały do skutecznego połączenia między ruchomą częścią stykową a stałą sprężyną stykową ogniwa. W wynalazku niniejszym trudność tę pokonano w ten sposób, że tekturowe lub inne temu podobne wieczko lampy zaopatruje się w poprzeczkę metalową, która już przy wyrobie lampy umieszcza się raz na zawsze w stosownej odległości od ruchomego styku łącznikowego, znajdującego się na wieczku lampy; przez uruchomienie tego styku osiąga się najzupełniej pewne połączenie ruchomej części stykowej z metalową poprzeczką wieczka.

Dzięki takiej konstrukcji dokładne ustawienie sprężyny stykowej ogniwa jest niepotrzebne, i lampa będzie działać należycie, jeżeli tylko poprzeczka me-

talowa wieczka przylega stosunkowo dużą powierzchnią do sprężyny stykowej ogniwa.

Wynalazek przedstawiony jest na dołączonym rysunku w dwóch rozwiązaniach konstrukcyjnych. Fig. 1 przedstawia zastosowanie wynalazku do lampy kieszonkowej ze stykiem chwilowym, a fig. 2 i 3 do lampy ze stykiem stałym.

Według fig. 1 lampa składa się w znany sposób z części, zawierającej baterję, i z wieczka. Pudełko tekturowe 1, w którym się umieszcza lampka i które jest zarazem futerałem ogniwa, wystaje cokolwiek ponad ogniwo 2 i jego sprężyny stykowe 3, 4, by wytworzyć wolne miejsce na wieczko 5 z lampą 6 i ze stykiem łącznikowym lampy. Styk ten składa się ze sprężystej części 7, którą można poruszać zapomocą guziczka 8 (styk chwilowy), i ze stałej poprzeczki blaszanej 9, przymocowanej do bocznej ścianki wieczka 5 zapomocą wygiętej łapki 10. Po założeniu wieczka na pudełko 1 poprzeczka metalowa 9 przylega do sprężyny stykowej 3 ogniwa, jeden zaś biegun lampy 6 do sprężyny stykowej 4 ogniwa. Za naciśnięciem guziczka 8 część sprężysta 7 styka się z poprzeczką metalową 9, wskutek czego oprawka lampy, tworząca jej drugi biegun i połączona z częścią 7, uzyskuje połączenie metalowe z drugą sprężyną stykową 3 ogniwa; tem samem uskutecznia się włączenie lampki.

W konstrukcji, przedstawionej na fig. 2 i 3, styk łącznikowy jest utworzony nie w postaci guziczka naciskowego, lecz w postaci guziczka suwakowego. Tego rodzaju styk suwakowy stosuje się naogół wówczas, gdy chcemy, aby po każdorazowym uruchomieniu go połączenie elektryczne trwało bez przerwy póty, póki się rozmyślnie nie przesunie guziczka do położenia pierwotnego (styk trwały). Aby suwak, uskuteczniający po-

łączenie elektryczne, nie przesunął się samoczynnie (np. podczas noszenia lampy w kieszeni) w położenie, w którym obwód jest zamknięty, co wywoływałoby niepotrzebne zużycie prądu, stosuje się zabezpieczenie w postaci sprężyny płaskiej, umocowanej na wewnętrznej stronie wieczka, i naciskającej na powierzchnię zasuwki. Rzeczą celową jest utworzenie tej sprężyny w postaci języczka, wyciętego z części, która służy do umocowania lampki i jest umieszczona na wewnętrznej stronie wieczka. By sprężyna powyższa mogła się wyginać i tem samem posiadać wymaganą sprężystość, boczne paski części, z której sprężynę wycięto, są zaopatrzone w nóżki; nóżki takie można zrobić np. przez zwyczajne wybicie znacznikiem. Sprężyna jest zaopatrzona w guzek, na który naskakuje koniec zasuwki, gdy się tę ostatnią przedstawia w położenie, w którym obwód jest zamknięty. Trwały styk jest w ten sposób zapewniony.

Styk łącznikowy składa się z przedłużenia 7 części, w której jest obsadzona lampa, z poprzeczki 9, przymocowanej do wieczka zapomocą łapek 10, 10, tudzież z zasuwki 11, poruszanej zapomocą guziczka 12 w skobelkach 13, 13, umieszczonych na przedłużeniu 7. Połączenie następuje przy zetknięciu się zgiętego końca 14 zasuwki 11 z poprzeczką 9.

Według wynalazku niniejszego zasuwka 11 ślizga się po sprężynie 15, wyciętej z przedłużenia części 7. Powstałe po wycięciu boczne paski 16, 16 są zaopatrzone w nóżki 17, 17, zrobione np. przy pomocy znaczników, wskutek czego paski te odstają od powierzchni wewnętrznej wieczka o wysokość nóżek i zapewniają sprężynie 15 możność wyginania się. Sprężyna jest zaopatrzona w guzek 18, po którym koniec zasuwki ślizga się podczas uskuteczniania połączenia elektrycznego i z którego koniec

zasuwki zeskakuje, wracając do położenia pierwotnego, w którym obwód jest otwarty. Położenie w chwili zamknięcia obwodu jest przedstawione na fig. 2 linią przerywaną, a położenie w chwili otwarcia obwodu linią pełną.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Elektryczna lampa kieszonkowa ze zdejmowanym wieczkiem, wykonanem z tektury lub innego temu podobnego materiału nieprzewodzącego i zawierającym lampkę i styk łącznikowy lampy, tem znamienna, że tekturowe lub inne temu podobne wieczko (5) jest zaopatrzone w stałą poprzeczkę metalową (9), która po założeniu wieczka (5) na pudełko ogniwa (1) przylega do jego sprężyny stykowej (3), a po uruchomieniu znanego styku łącznikowego (8 na fig. 1, względnie 12 na fig. 2 i 3), znajdującego się na wieczku, uskutecznia połączenie metalowe z tym stykiem i zamyka obwód prądu niezależnie od dokładności wygięcia sprężyn stykowych ogniwa.

2. Elektryczna lampa kieszonkowa według zastrz. 1 ze zdejmowanym wieczkiem, zawierającym lampkę i styk łącznikowy lampki, tem znamienna, że zasuwka (11), uskuteczniająca trwałe połą-

czenie elektryczne, jest zabezpieczona od samoczynnego przesunięcia z położenia, w którym obwód jest otwarty, do położenia, w którym obwód jest zamknięty, przy pomocy sprężyny płaskiej (15), umocowanej na stronie wewnętrznej wieczka i naciskającej na powierzchnię ślizgową zasuwki.

3. Lampa kieszonkowa według zastrz. 1 i 2, tem znamienna, że sprężyna jest utworzona w postaci języczka (15), wyciętego z przedłużenia (7) obsady (8), w której się mieści lampka i która jest umieszczona na stronie wewnętrznej wieczka.

4. Lampa kieszonkowa według zastrz. 1, 2 i 3, tem znamienna, że paski (16, 16) przedłużenia (7) obsady lampki, znajdujące się po bokach sprężyny (15), są zaopatrzone (np. przy pomocy znaczników) w nóżki (17, 17), których wysokość wyznacza skalę wygięcia sprężyny.

5. Lampa kieszonkowa według zastrz. 1, 2, 3 i 4, tem znamienna, że sprężyna jest zaopatrzona w guzek (18), zeskakujący z końca zasuwki stykowej (11), gdy ta wraca do położenia pierwotnego, w którym obwód jest otwarty, co zapobiega powstaniu trwałego styku w tem położeniu.

Elektrotechnische Fabrik Schmidt & Co.

Zastępca: Dr. Marjan Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

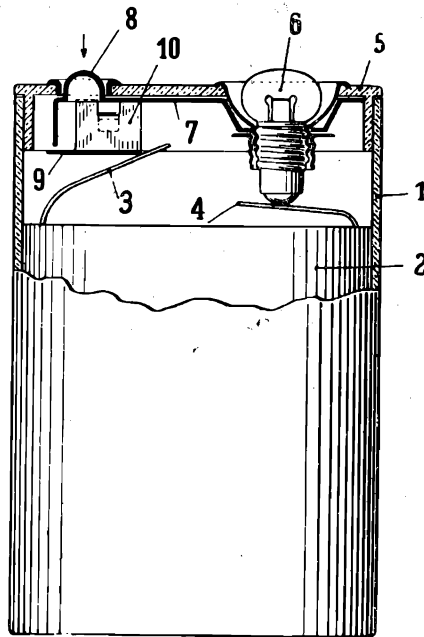

Fig. 2.

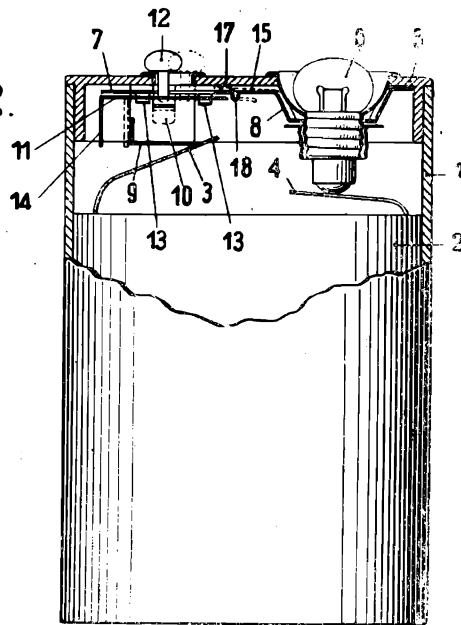

Fig. 3.

